

DOMEIN VAN OISEFAGNE

Activiteiten- en ontdekkingsgids voor
heel het gezin

INLEIDING

Liefhebbers van op onze bossen,

Scholieren op stap,

Dagjestoerist,

Gezinsuitstapje,

Wij heten u van harte welkom op het gemeentelijke domein van Oisefagne.

Met deze wandeling, die het hele jaar door toegankelijk is, ook tijdens het jachtseizoen, willen we iedereen de gelegenheid bieden om wat frisse lucht te scheppen, zich te herbronnen in de natuur, maar ook om te leren, te verkennen, te spelen en te dromen.

Langsheen het hele parcours vind je iets om de sporters aan te moedigen, de nieuwsgierigen te bevredigen, de nadenkers te vergezellen...

Om deze ervaring te vervolledigen heeft de gemeente Fauvillers, in samenwerking met het natuurpark, deze brochure samengesteld, bestemd voor zowel gezinnen als scholen, toeristen en lokale bevolking. Dit kleine boekje, gericht op de natuur en de dieren die er wonen, met tal van activiteiten en uitdagingen zal jouw uitstap verlengen.

Het laat je ook het verhaaltje Het Paleis van de Nutons ontdekken, rustig bij je thuis, lezend of in de audio-versie via de QR-code hiernaast.

We wensen je veel plezier en vele mooie ontdekkingen.

WAAR KOMT DE NAAM OISEFAGNE VANDAAN?

«Oisefagne», waar komt de naam van dit bos vandaan ? Moeilijk om je over deze vraag uit te spreken, ook al lijkt het erop dat er een piste is gevonden. Volgens de linguïst Michel Francard zouden de inwoners deze bossen gewoon de naam «Aux Fagnes» gegeven hebben, wat op een gegeven moment als «Ôzès Fagnes» / «À les Fagnes» geschreven werd. Deze hypothese strookt met de uitspraak van de inwoners van de regio Fauvillers.

Een bos dat «Aux Fagnes» noemt, gek niet ? Een «fagne» duidt op moerassige heide. Dat laat ons eens te meer zien dat het landschap in de loop der jaren evolueert, en dat het bos deze laatste decennia terrein, dat vroeger ingenomen werd door vee, gewonnen heeft. Om meer te weten en te lezen over een landschap, afspraak bij de uitkijktoren op de routes.

DÉCOUVREZ LE CONTE
«LE PALAIS DES
NUTONS» EN
VERSION AUDIO

HET PALEIS VAN

DE NUTONS

Een verhaal om de wereld van Oisefagne te ontdekken.

De Nutons wonen diep in de wouden van de Ardennen. Het zijn piepkleine wezentjes, niet veel groter dan een heidetak, ze dragen pofbroeken en punthoeden of capuchons. Ze zijn ofwel heel lelijk, met misvormingen, bulten en rimpels alsof ze al eeuwen oud zijn – wat soms ook zo is -, ofwel van een kinderlijke schoonheid.

De Nutons wonen in grotten, die de mensen uit de omliggende dorpen «Hollepjes van de Nutons» noemen. Het zijn uitstekende mijnwerkers: gewapend met hun pikhouwelen, graven ze in de aarde. Onvermoeibaar, ze zijn altijd aan het werk, en al honderden jaren lang graven ze zo veel en zo goed dat ze onbetaalbare schatten uit de Ardeense ondergrond hebben opgehaald: edelstenen, goudklompjes en zeldzame metalen.

De Nutons zijn edelmoedig en vrijgevig. Als een man uit hun omgeving in moeilijkheden zit, helpen ze hem vrijwillig. Op voorwaarde dat de kerel een werker en vrijwilliger is, want Nutons houden niet van luiaards en als je om hen lacht, hun goedheid misbruikt en ervan

profiteert, vinden ze een manier om op hun beurt een grapje uit te halen.

Dat is eens gebeurd in een bos niet ver van mijn huis, sta me toe je dit verhaaltje te vertellen...Tientallen jaren geleden woonde er een houthakkerskoppel en hun zeven zonen in een klein huisje aan de rand van de bossen van Fauvillers. Het gezin was erg arm en er waren echt wel acht paar handen nodig om hen te voeden. De kinderen verlieten de schoolbank zodra ze zes jaar oud waren en trokken samen met hun vader het bos in om bomen te hakken. Het was een harde opleiding, maar de jongens waren dapper en leerden hun vak snel. Toen ze allen de leeftijd om te werken hadden bereikt, zag je de kleine groep elke ochtend vertrekken, de één achter de ander over de karrensporen die in alle richtingen het bos doorsneden. Al snel volgden de uitsleper en zijn trekpaard en aan het aantal stammen dat ze mee naar het dorp brachten, kon je zien dat de kleine kereltjes en hun oude vader harde werkers waren.

Wel, op een gegeven moment hadden ze zoveel beuken en dennen gekapt dat ze nog een beetje verder het bos in moesten. Op een dag gingen ze zonder het te weten het bos van de Nutons in, en begonnen er de oude bomen, waarin de schuilplaats van de kleine mannetjes verborgen was, te kapen. Uit de top van een beukenboom kwam er een Nuton tevoorschijn, hij zweefde aan een beukenootje naar beneden, net een parachute, en landde voor de houthakker: -Wat doet u hier, jij en je zonen?

De oude man had reeds Nuton-dwergjes gezien toen hij jong was en was niet verrast, maar zijn jongste zonen waren wel een beetje bang.

-Dat zie je wel, ik ben houthakker, antwoordde hij, en ik ben hier met mijn zonen om hout te hakken.

-Dat mag niet, je bent hier op ons land, protesteerde de Nuton. En de bomen die je om je heen ziet werden door onze vaderen aangeplant. Het doet ons veel verdriet dat u ze kapt, bovendien beroof je ons van onze bescherming tegen het felle zonlicht en de regen, en wij zijn bang voor allebei.

-Kleine man, antwoordde de houthakker, ik begrijp je vraag best wel, maar kijk naar mij. Ik ben een arme man, elke dag moet ik, samen met mijn zonen, een beetje dieper in het bos, om bomen te hakken, die ik daarna verkoop om hen eten te kunnen geven. Elke ochtend is de weg die we moeten afleggen een beetje langer en hebben we minder tijd om ons werk te doen. Als we verder moeten gaan, zal binnenkort één dag niet meer volstaan om genoeg bomen te hakken en zo in ons levensonderhoud te voorzien.

-Wat, riep de kabouter uit, wil je zeggen dat deze kinderen niet naar school gaan! Maar zij horen hier niet thuis om bomen te hakken, zij horen thuis op de schoolbanken, naast hun vrienden, om te lezen, te schrijven, te tellen en de wereld te ontdekken.

-Denk je dat ik een keuze heb? kreunde de oude man.

De Nuton was erg aangedaan door de ellende van de houthakker. Hij bood hem een overeenkomst aan. Zijn jongste zonen zouden naar de school terugkeren, enkel zijn oudste zoon, die reeds de leeftijd om te huwen had bereikt, zou bij hem blijven. Elke avond zouden ze een kar aan de voet van de oudste eik achterlaten

en de volgende ochtend zouden ze die terug ophalen.

De houthakker deed wat de Nuton had gezegd en elke ochtend, wanneer hij en zijn zoon de kar kwamen ophalen, vonden ze hem volgestouwen met houtblokken en planken, klaar om op de markt te verkopen. Ze waren zo blij dat ze telkens een klein iets voor de kleine kabouterijtjes achterlieten: koekjes, cakejes, een glas melk of appelsap. De dagen en de jaren gingen voorbij en het leven van het gezin verbeterde enorm. De zes jongste broertjes groeiden op en studeerden en spoedig wisten zo veel over verre landen en wetenschappen als de boeken het toestond. En de oudste zoon, die trouwde met één van de mooiste meisjes van het dorp.

Op een morgen verscheen de jonge bruidegom alleen op de afspraak bij de oude eik. Zijn vader was thuisgebleven, bij zijn moeder die ziek was. De Nuton, verbaasd hem te zien zonder zijn vader, kwam uit zijn grot om polshoogte te nemen. De jonge man legde de situatie uit, en de Nuton, vol medelijden, stelde hem voor dat zijn volk zou helpen. Naast de kar moest hij elke avond ook het wasgoed, kookspullen, alles wat de familie zou kunnen helpen om deze beproeving te doorstaan, achterlaten.

Nogmaals hielden de Nutons zich aan hun woord en konden zij zich bezighouden met de verzorging van hun arme moeder zonder zich zorgen te moeten maken over de kwarweities thuis en werk dat niet gedaan zou zijn. Vooral

het wasgoed bood de Nutons gelegenheid om samen te spelen, ze zwommen in de vijver en gingen op de rug van de grote pad zitten.

Maar toen de vrouw van de houthakker genezen was, had ze geen zin om terug aan het werk te gaan en bleef ze een poosje doen alsof ze ziek was. Vervolgens sprak ze met haar man en die was van mening dat het tijd was om het vertrouwen dat de Nutons in hen stelde te misbruiken... Ze wilden rijk worden. De houthakker stuurde zijn zonen door de straten van de dorpen, en ze moesten voorstellen om in ruil voor een paar munten goud het linnen te wassen, hout te hakken, brood te bakken voor de andere dorpelingen. Die avond liet hij, samen met zijn oudste zoon, vier karren, tien wasmanden en tweeëntwintig kilo bloem aan de voet van de oude eik achter.

De volgende ochtend, toen ze hun spulletjes gingen ophalen, zagen ze dat de karren nog leeg waren, het linnen was nog vuil en de bloem nog steeds in de grote zak. De Nuton verscheen voor hen, maar deze keer was hij heel boos. Hij riep luid op de houthakker en zijn zoon.

- Jarelang hebben we jullie geholpen en zie hoe jullie ons daarvoor bedanken! Door van onze vrijgevigheid te willen profiteren! Maar dat zal niet lukken. Van nu af aan zullen jullie alles zelf moeten doen. Nooit zullen jullie nog hulp van de Nutons krijgen. En de kleine man verdween terug in zijn hol.

De houthakker voelde zich een beetje schuldig, maar hij was vooral boos omdat hij het van nu af aan zonder de hulp van de dwergjes moest doen. Hij besloot wraak te nemen. Hij hitste heel het dorp op en legde uit dat als ze nu geen hout hadden om zich te warmen, als ze vandaag geen brood hadden om te eten en vuile kleren droegen, dat was dat de schuld

van de Nutons. Vervolgens bewapende hij de sterkste mannen met hakbijlen en samen gingen ze naar het bos van de Nutons. Heel de dag lang bonkten ze tegen de schors. Met luide geboenk! wat overal te horen was, tot in de verste gehuchten toe. Om zich te wreken op de kleine mannetjes hakten de dorpelingen alle bomen van het bos, ook de oude eik.

Nu ze niet langer beschermd werden door de schaduw van de grote bomen, durfden de Nutons niet meer buiten komen vóór het donker was. En zodra de volle maan opkwam, toen de mannen van het dorp naar huis waren gegaan en luid snurkten, uitgeput door de inspanning van overdag, kwamen de Nutons naar buiten, de één achter de ander. Onder leiding van de Nuton die de houthakker en zijn zonen de eerste keer had gezien, vertrokken ze naar het kleine hutje op het veld dichtbij het kerkhof. In dat huisje van rottend hout, waar dwaallichtjes rondom dansten, woonde een heks, en de Nutons hadden haar hulp nodig.

Het was een boze heks, maar soms wilde ze ervan mensen te helpen, zeker als het ging om iemand een loer te draaien. En met een valse lach overhandigde ze een zak vol magische zaadjes aan de Nutons. Uit deze zaadjes groeiden bomen in slechts een paar luttele seconden. Om haar te bedanken gaven de Nutons een mooie vuurrode robijn aan de heks. Vervolgens gingen ze richting dorp.

Door drie keer op de deuren te kloppen en met zachte stem formules, waarvan alleen zij het geheim kennen, uit te spreken, lukte het

de Nutons om de huizen binnen te gaan. Ze wrongen zich geruisloos in de lege ruimtes en begonnen aan hun werk.

De volgende ochtend, toen de dorpelingen wakker werden zagen ze door hun raam een verbazingwekkend schouwspel: overal waar ze keken, zagen ze bomen. Hun dorp was in een bos veranderd. Er waren machtige eiken die hun huizen hadden meegevoerd en ze hadden opgetild. Er waren puntige dennen die de daken doorboorden. Er waren jonge scheutjes die de keukens en de woonkamers versierden. Er waren grillige lijsterbessen die zich zigzaggend een weg tussen de muren zochten en langs de ramen naar buiten liepen.

's Middags begaven de dorpelingen zich naar het hol van de Nutons om zich te verontschuldigen bij de dwergen. Ze bogen hun hoofd, beschaamd, en ze beloofden de dingen die ze gedaan hadden recht te zetten vóór de volgende volle maan. Dagenlang zag men de houthakker, de schrijnwerker, de metselaar, de timmerman, de wever, de bakker, de schoenmaker en alle mensen uit het dorp naar de plaats waar ooit de oude eik had gestaan, gaan De Nutons hadden zich genesteld onder in hun hol en bleven daar.

Op een avond kwamen de dorpelingen samen voor de grot en riepen de Nutons. Toen de kabouterjes buiten kwamen, waren ze verbaasd. De mannen hadden een paleis op hun maat gemaakt: zeker een klein paleis maar het was prachtig en comfortabel, het schitterde als zilver onder de maan.

De Nutons bezochten de kamers één voor één. Ze bleven kreten slaken voor de groene, gele en blauwe kamers, de wenteltrappen,

de keuken met kastjes vol koeken, de woonkamer waar goede boeken bij de haard op hen lagen te wachten... en zelfs een kleine tuin met achteraan een fontein. Zij waren erg dankbaar en vonden het jammer dat ze zich boos gemaakt hadden, en dus hielpen ze de dorpelingen met het hakken van de bomen die in hun huizen waren gegroeid – ze lieten slechts een paar huisjes in de bomen staan, als boomhutten voor de kinderen. Daarna verhuisden ze naar hun paleis en zaaiden hun laatste magische zaadjes er omheen.

Er groeide een dicht en donker woud in het bos van de Nutons, zo dik, wordt gezegd, dat ze het paleis in een oogwenk aan het oog ontrok en dat vandaag de dag niemand nog weet waar het paleis zich juist bevindt.

**Een verhaal geschreven
door Nicolas Stilmant**

MIJN HERBARIUM VAN OISEFAGNE

Het bos lijkt soms wel een zee waarvan de bomen de golven zijn. Maar zoals elke golf anders is, herbergt ook het bos talrijke soorten bomen.

Dankzij de borden op het traject van Oisefagne, kan je deze leren herkennen. Je vindt alle bomen die de Nutons in het dorp geplant hebben: eikenbomen, beukebomen, sparrenbomen, lijsterbessen en nog andere.

Je zal ook zien dat de bomen regelmatig veranderen, wanneer de seizoenen elkaar afwisselen. Kom regelmatig terug naar Oisefagne en breng een schriftje mee.

In dat schriftje kan je je ontdekkingen plakken: een blad, een vrucht, een zaadje...

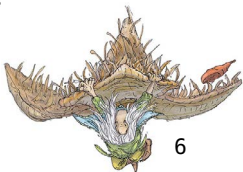
Voorzie zo'n tweetal pagina's per boom en duid aan :

- De naam van de boom of de struik
- De officiële benaming
- De datum waarop je het verzameld hebt
- Een anekdote of een reden waarom dat blad, zaadje ... jouw aandacht trok
- Een tekening
- De voordelen van de boom of de struik: wat dragen ze bij aan het bos of aan de verzamelaars?

Om dit herbarium samen te stellen, kan je je laten helpen door de informatie op de borden « bomen », of informatie van het internet halen, in boeken. « Waaiers » met bladen van de bomen zijn ter beschikking bij de gemeente of bij het Syndicat d'Initiative.

ASSOCIATIEDE NUTONS MET ZIJN BOOM

MET DE OGEN IN DE TAKKEN

Een wandeling in het bos is een gelegenheid om het landschap te bewonderen... maar zien wij niet altijd hetzelfde? We kijken naar onze voeten om niet te struikelen, we kijken naar de bomen binnen ons bereik...

Heb je al eens omhoog naar de lucht gekeken?

Wij stellen u de volgende activiteit voor : kies een plek die je leuk vindt, plaats een spiegel onder je ogen en ga vooruit terwijl je de lucht, de takken vanuit een omgekeerd perspectief bekijkt ! Opgelet waar je je voeten plaatst, ga dus langzaam vooruit. Als je geen spiegel hebt, dan kan je er één krijgen bij het gemeentebestuur of bij het syndicat d'initiative.

#OISEFAGNE

Het bos van Oisefagne is een wandelgebied, een plek om de natuur te ontdekken. Leer hoe je het bos moet respecteren en bewonderen.

Ontdek het spel van het licht in het gebladerte, op de grond. Bewonder een landschap, een bloem, sporen van een dier ... en deel uw foto's met ons.

Door gebruik te maken van Hashtag #Oisefagne op Instagram of Facebook, deel je je mooiste foto's met ons.

Wij publiceren ze regelmatig op de Facebook pagina van de gemeente.

Activiteit

DE KLEUREN VAN HET BOS

Van de lente tot de herfst, van de zomer tot de winter, de natuur tooit zich in diepe en variërende kleuren. Elke zomer kan je de verschillende kleuren bewonderen. Wij stellen je volgende uitdaging voor : vind met behulp van de kleurschakeringskaart hiernaast natuurlijke elementen die overeenkomen met elke kleur. Doel is zoveel mogelijk elementen met verschillende schakeringen te vinden.

*Vind natuurlijke
elementen van elke
kleur!*

DE PROVISIEKAST VAN DE EEKHOORN LAND-ART

Zoals de eekhoorn provisie voor de winter aanlegt, bestaat deze uitdaging erin om zoveel mogelijk natuurlijke objecten en elementen te verzamelen, opgeraapt van de grond of in het bos. Ze mogen bestaan uit verschillende vormen, materies of kleuren. Als je alle objecten hebt, is het de uitdaging er een werkstuk, een tekening op de grond mee te maken. Dat kan bijvoorbeeld zijn: één van de omtrekken van dieren die over het parcours huppelen met dode twijgjes namaken... Of iets helemaal anders tekenen : een ster, de zon, een boom, een dier, een ding... Je kan een foto van je creatie maken en die posten op sociale netwerken via hashtag #Oisefagne.

OISE

ONDER MIJN BOOM

Het bos kan soms zo groot lijken, dat je erin verdwaalt. De bomen staan met zovelen bij elkaar, dat het wel onmogelijk lijkt ze te tellen. En als je in de buurt zou blijven van een boom, één enkele ... je hem kiest zodat hij jouw boom wordt, de boom die je zal herkennen uit de duizend telkens je in het bos wandelt? Begin met de boom die je hebt gekozen te ontdekken. Zet je neer tegen zijn stam, omarm hem, raak zijn schors aan, bekijk

zijn takken, zijn bladeren, zijn kleur, zijn geur, bestudeer elk klein detail. Wat maakt de boom uniek? Hoe kan je hem herkennen uit de duizend? Elke boom is bijzonder. Waardoor wordt de jouwe gekenmerkt? Is hij bedekt met mos? Staan er kervingen, lijnen in zijn schors? Welke geluiden hoor je in zijn omgeving? Het geluid van zijn bladeren? Het geluid van vogels, de natuur? Het geluid van menselijke activiteiten?

Voortzetting

HET LEVEN VAN MIJN BOOM

Probeer aan de voet van de door jou gekozen boom, je voor te stellen hoe zijn leven is. De boom is daar 20 of wel 60 of 100 jaar geleden geplant. Hij heeft de wereld zien veranderen, maar ziet enkel wat er rondom hem gebeurt. Hij voelt de strenge winters, de droge zomers, de frisse lente, de stortregens. Hij hoort de geluiden, hij ruikt de geuren. Stel je in de plaats van die boom sinds de afgelopen 50 tot 100 jaar. Wat zou je gezien hebben? Gehoord? Gevoeld? Stel je zijn geschiedenis voor. De bomen worden vaak gekapt wanneer ze tussen de 80 en 100 jaar oud zijn, maar in de natuur kunnen ze wel 200 jaar of ouder worden. Sommige olijfbomen in het Middellandse Zeegebied zijn wel 3000 jaar oud! Waren dir er al in de tijd van de Grieken en de Romeinen?

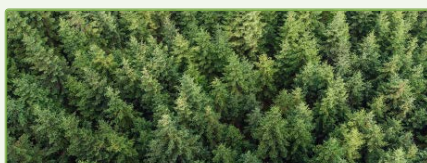
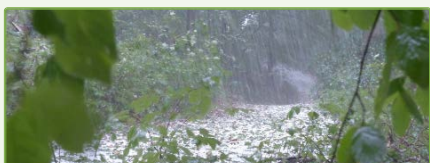
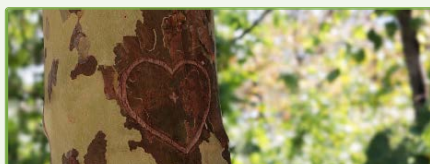
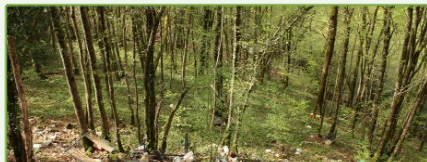
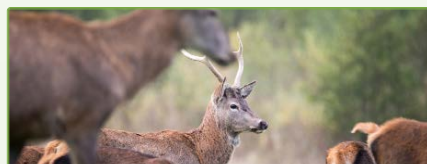
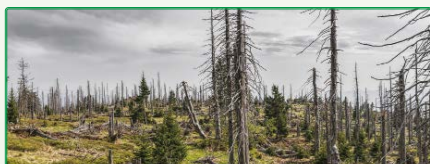
Onze bossen, hoe leefden ze destijds? Stort je in het verleden en stel je voor.

Uitdaging

HET BOS, EEN KWETSBARE OMGEVING

Het bos bestaat al eeuwenlang, zij verandert, ze evolueert, maar soms wordt ze ook bedreigd. Ze is blootgesteld aan tal van gevaren. Hieronder vind je foto's van bedreigingen voor het bos. Herken jij ze? Afspraak op de gemeente van Fauvillers voor een woordje uitleg over elke bedreiging.

KAMPVUUR OF BBQ / VUILNIS / VRIJGEMAAKT GEBIED / ZIEKE BOOM /
BOS ZONDER VARIATIE / WANDELAARS BUITEN DE PADEN / GEGRAVEERDE
BOOM / STORM / KUDDE WILD / DAM

EEN APPEL OP HET HOOFD

Het verhaal gaat dat Isaac Newton de zwaartekracht heeft begrepen toen er een appel op zijn hoofd viel ! Wat wel zeker is, is dat de bomen, het bos en de natuur tal van dichters en schrijvers heeft geïnspireerd.

Laat je inspireren door de natuur rondom je en door een bestaand gedicht om je eigen poëtische ideeën over het bos neer te schrijven.

« De bomen die slechts door hun geluid reizen Wanneer de stilte mooi is met duizenden vogels samen Zijn de rooskleurige metgezellen van het leven.

O hartelijk stof der mensheid »

Georges Schéhadé, poète libanais

Beeld je in dat een boom reist, wat zal hem verwonderen, hem verrassen? Hij die heel zijn leven in dit bos doorbracht...

*« De vleugel van de arend,
rakelings*

*Het gebladerte laat de
Laatste regendruppel vallen
Op de vijver, gebroken
spiegel... »*

François Cheng

Ga dichtbij de vijver zitten en beschrijf wat je ziet : een vogel? Een vis? Waterlelies? Hoe is de atmosfeer rondom je: rustig? Onrustig ? Stil ?

*« In engelenogen, zijn
de toppen van bomen
misschien wortels, die
van de hemel drinken,... »*

Rainer Maria Rilke

Beeld je in dat je het bos vanuit de hemel ziet... waar lijkt het op ?

*« Vreugde om weet ik veel wat,
Vreugde om de wind, vreugde om het blad,
Vlammende vreugde om de eekhoorn
Vreugde om de bosbes in het bos.*

*Vreugde om een beetje rijm te zijn
Op de tak in de lente,
Vreugde om alleen maar
Stijgende wegen te volgen.*

*Vreugde om plots,
Zelfs zonder het te willen,
De roep van de koekoek te horen,
Deze spiegelbeelden [...] »*

Maurice Carême

Wanneer je in het bos wandelt, wat maakt je vrolijk? Schrijf op wat je voelt, waar je van houdt in dit bos.

*« De Natuur is een tempel met bezielde zuilen
Die soms hun stemmen in verwarring op doen gaan ;
De mens doorkruist dit woud waar symbolen schuilen Die hem
met vertrouwde blikken gadeslaan. »*

Charles Baudelaire

In dit gedicht vergelijkt Baudelaire de boomstammen met de zuilen van een tempel waar we gaan bidden en die we bezoeken. Kan jij je een andere plek inbeelden die op een bos lijkt ? Hoe vergelijk jij die twee plaatsen ?

DE SPELERS IN HET BOS

1

2

3

4

5

6

7

● De natuuronderzoeker A

● De jager B

● De Houthakker C

● De boswachter D

● De eigenaar E

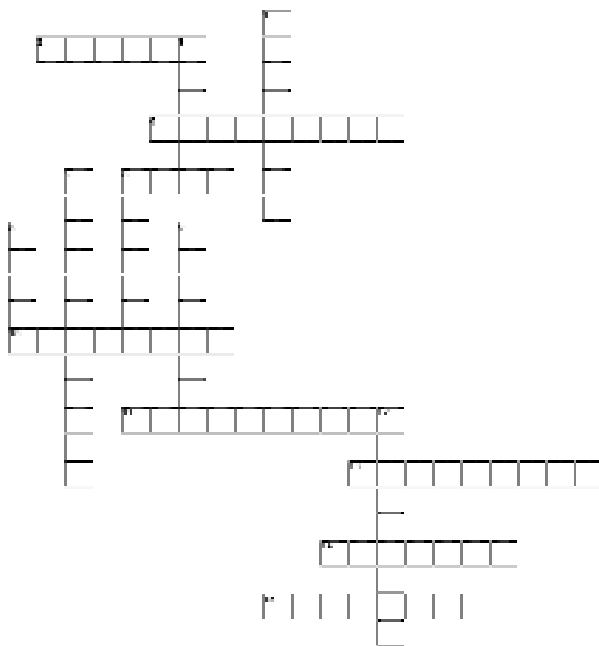
● Het hert F

● De wandelaar G

Uitdaging

MOTS FLÉCHÈS EN FRANÇAIS

HORIZONTAL

- 2 Mon fruit est un cône allongé de +/- 10 cm.
- 4 Insecte volant au-dessus de la mare.
- 6 Le plus grand mammifère de nos forêts.
- 10 Il fait des réserves pour l'hiver.
- 11 Ma cueillette est très agréable
- 13 Nom du domaine des Nutons à Fauvillers.
- 14 Le nom de la chasse au totem d'Oisefagne
- 15 Il coupe du bois.

VERTICAL

- 1 Mes petits s'appellent les marçassins.
- 3 Un des plus vastes massifs forestiers de l'Ardenne belge.
- 5 Il est le médecin des forêts.
- 6 Elle peut être noire ou blanche.
- 8 Village à proximité du domaine.
- 9 Petite fée de l'Ardenne.
- 12 Mon fruit s'appelle la noisette.

KLEUR ONS IN

Le pic épeiche

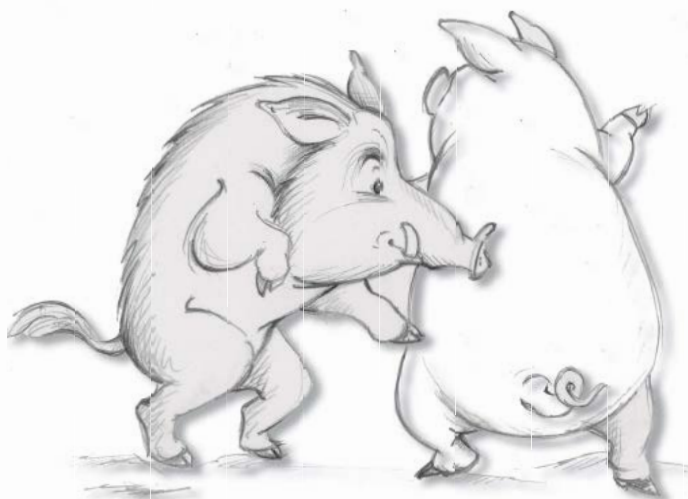
Sollement agrippé sur le tronc, le pic épeiche creuse l'arbre afin d'y attraper des petits insectes. Avec certaines écoles, nous avons réalisé des sentiers didactiques au bord desquels des nichoirs pour les pics et autres oiseaux ont été posés.

Les chouettes

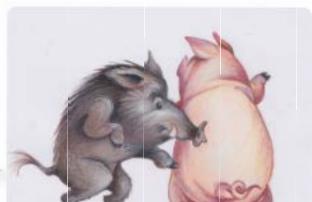

Pendant que la femelle couve ses œufs, le mâle lui apporte de la nourriture. Il aime principalement à son amoureux des rongeurs ou des oiseaux. Pour les observer, le Parc naturel a installé une caméra dans un nichoir de la combe de Léglise. A l'époque, la chouette avait perdué ses œufs. Tu peux découvrir les vidéos sur le site du Parc naturel !

Salut les cousins

Voilà le sanglier et le cochon. L'un est sauvage et a la queue bien droite. L'autre a la queue en tire-bouchon. Si ceux-ci font des bêtises ensemble, ils s'appellent des sanglocheons! Lorsque tu aperçois le long des routes en forêt ou dans un champ des morceaux de terre retournés, il y a beaucoup de chances que le sanglier soit passé par là!

Le renard

Avec son œufe fine, le renard écoute les moindres œuvres dans leurs galeries pour ensuite bondir et les attraper. On dit qu'il œudette. Dans un grand champ, près de Bastogne par exemple, tu pourras l'observer en train de chasser.

Spel

HOE HEET IK ?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

TOTEMUS

Vertrek op **schattenjacht** en
(her)ontdek onze streek

Een nieuwe manier om een stad,
dorp of regio te bezoeken

Familie- of groepsactiviteit, voor
volwassenen en kinderen

Parcours beschikbaar **24/24, 7/7**

www.totemus.be

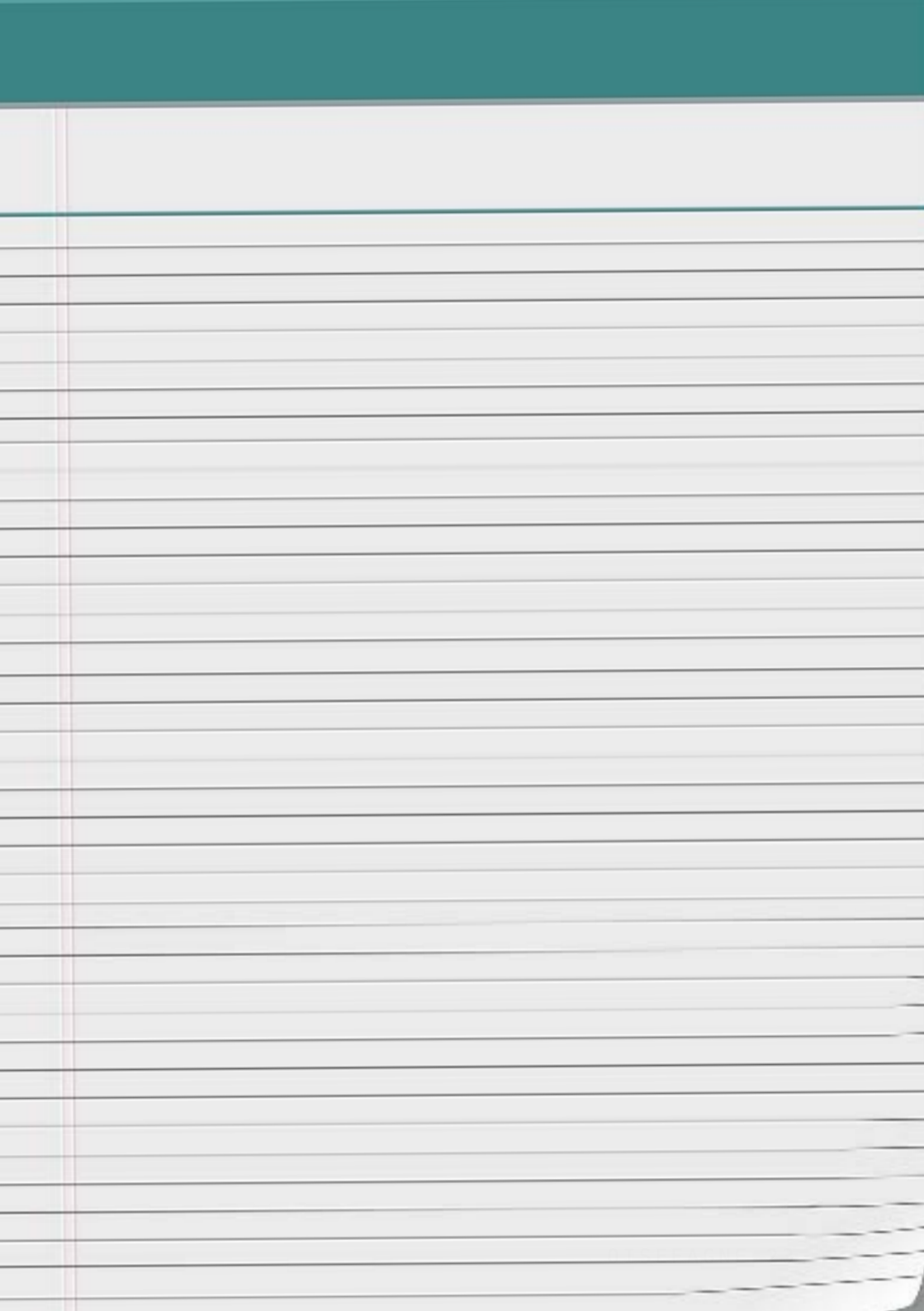
Scan me met
0 I S i e F r a g e n e 2

NOTITIEBLOK

A series of horizontal lines for writing, forming a notebook page layout. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. A vertical red margin line is visible on the left side of the page.

Brochure verwezenlijkt door de gemeente Fauvillers
in samenwerking met het natuurpark Haute-Sûre Forêt
d'Anlier

